

கூறிப் பாகவும், சிறப்பாகவும் கடவுள் என்பது என்ன என்பதைப் பற்றியும், மதம் என்பது என்ன என்பதைப் பற்றியும், தர்மம் என்பது என்ன என்பதைப் பற்றியும், பரிபாலனம் என்பது என்ன என்பதைப் பற்றியும் இந்துக்கள் என்போர்களின் ஆயிரத்திற்கொருவருக்குக் கட்டக் கூறாத அளவு ஞானமும் இல்லாமலே இருக்கிறது. இதைப் போல ஒரு பெரிய ஜனசமூகத்திற்குக் கட்டான காரியம் வேறெதுவும் இல்லை. நம்மில் அநேகர் கடவுள் என்றால் என்ன நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்?

கடவுள் நம்மைப் போல் மனித உருவத்தோடு இருப்பதாயும், அதற்குப் பெண்டாட்டி, பிள்ளை, தாய், தகப்பன், வீட்டு, வாசல், சொத்து, சுகம் உண்டென்றும், அதற்கும் கல்யாணம், ருது, சாந்தி, படுக்கை, வீட்டு, சீமந்தம், பிள்ளைப்பேறு உண்டென்றும் இப்படி ஆயிரக்கணக்கான கடவுள் - ஆயிரக்கணக்கான பெயரினால் இருக்கிறதாகவும், அதற்கு அபிஷேகமோ, பிஜயையோ, உற்சவமோ செய்வதுதான் பக்தி என்பதாகவும் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

அதுபோலவே மதம் என்பதையும், நெற்றியில் நாமமோ, விபூதியோ, கோபியோ, சந்தனமோ பிசுவதுதான் இந்து மதம் என்றும், ஒருவரை ஒருவர் தாழ்ந்த ஜாதி என்று சொல்லுவதைத் தான் இந்துமதம் என்றும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இம்மாதிரி சுவாமிகளுக்குக் கோயில் கட்டுவதையும், உற்சவம் நடத்துவிப்பதையும், இந்த உற்சவத்திற்கு வரும் ஜனங்களுக்கு மடம் கட்டுவதும், சத்திரம் கட்டுவதும், சாப்பாடு போடுவதும், தர்மம் என்று நினைத்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். இவ்விதக் காரியத்தைப் பிரசாரம் செய்வதையும், இவ்விதக் காரியங்களை நிர்வகிப்பதையும், இதற்காகப் பொது ஜனங்கள் பொருளைச் செலவு செய்வதையும் பரிபாலனம் என்று நின்கைக்கிறார்கள்.

இந்து சமூகத்திற்கு அபிப்பேதமான கூற்றம் - அதாவது அஸ்திவாரத்திலேயே பலவீனம் - நாம் கடவுளையும், மதத்தையும் அறிந்திருக்கும் பான்மையேதான். இந்தப் பான்மையுள்ள சமூகம் உருப்படியாவதற்கு மார்க்கமேயில்லை. தொடர்ந்த கல்வியைக் கடவுள் செயல் என்பதும், நமது தேவகையையெல்லாம் நமது பிரயத்தனமில்லாமல் கடவுளை ஏமாற்றி அடையத் தவிடலாம் என்கிற பரோசைப்

Written by

Tuesday, 19 August 2008 20:15 -

பதைத்தியமும் நம் மனைவிட்டு நீங்க வணேட்டும். கடவுள் கை, கால், கண், மனக்குடன் மனிதனைப் போல் எங்கையோ ஓரிடத்தில் இருக்கிறார். அவரை நினதெதாலோ, பணிந்தாலோ, தன்கையோ பழம் உடதை துப் பொங்கல் வதைத் து பிஜை செய்தாலோ, பிசாரிக் குப் பணம் கொடுத்தாலோ மனிதனாய் பிறந்ததற்குச் செய்ய வணேட்டிய கடன் தீர்ந்துவிட்டது. மனிதன் செய்யும் தப்பிதம் எல்லாம் தீர்ந்து விட்டது என்று எண்ணுகிற எண்ணத்தையே போல் ஒரு மட்டாள்தனமான எண்ணம் வறேனென்றுமே இல்லலை.

மனிதர்கள் இவ்வளவு அக்கிரமங்கள் செய்யக் காரணமே கடவுளையே சரியானபடி உணராததும், உணர்ந்திருப்பதாய் நினகைக்கும் பலர் கடவுளையே வணங்கி மன்னிப்புக் கேட்டால் மன்னித்து விடுவார் என்கிற நம்பிக்கையும் தான். கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார்! அவர் எல்லாவற்றையும் அறிந்து கொண்டு இருக்கிறார் என்று எண்ணுகிற மக்களிலேயே ஆயிரத்தில் ஒருவன் கட்ட கடவுள் கட்டளையைக் குப் பயந்து நடப்பது அருமையாய் தான் இருக்கிறது. இவற்றிற்குக் காரணம் இயற்கைக்கு விரோதமான கட்டளையையையும், உண்மையான கடவுள் தன்மையையும் அறியாததே தான்.

கடவுள் கட்டளை என்று சொல்வது ஒவ்வொரு தசேத்திற்கும், ஒவ்வொரு ஜாதிக் கும் ஒவ்வொருவிதமாக இருந்துவருவதை நாம் காண்கிறோம். இவையெப்பிக் கடவுள் - கட்டளையாக மதிக் கப்பட்டும்? அதுபோலவே பாவ-புண்ணியம் என்பது தசேத்திற்கொருவிதமாகவும், மதத்திற்கொருவிதமாகவும், ஜாதிக் கொருவிதமாகவும் தான் கருதப்படுகிறது. நமது கல்யாணங்களிலேயே மதத்திற்கு மதம் வித்தியாசம், ஜாதிக் கு ஜாதி வித்தியாசம், சிலர் தனது சிறிய தகப்பனார் பெரிய தகப்பனார் புத்திரியை மணக்கிறார்கள். சிலர் அத்தனை மாமன் புத்திரியை மணக்கிறார்கள்.

ஆகார விஷயத்திலோ சிலர் பசுவை உண்ணுவது பாவம் என்கிறார்கள். சிலர் பன்றியை உண்பது பாவம் என்கிறார்கள். சிலர் கோழியை உண்பது பாவம் என்கிறார்கள். ஜந்துக்களிலேயே சிலர் பசுவை அடித்துத் துன்புறுத்தி விலை வாங்கலாம். ஆனால் பாம்பை அடிப்பது பாவம் என்கிறார்கள். சிலர் எந்த ஜீவனையும் வதைக்கக் கூடாது

Written by
Tuesday, 19 August 2008 20:15 -

என்கிறார்கள். சிலர் எல்லா ஜீவனும் மனிதன் தன் இஷ்டம் போல் அனுபவிப்பதற்குத் தான் படகை கட்டிவிட்டது என்கிறார்கள். இந்த நிலையில் எது உண்மை? எது கட்டுவது? எது பாபம்? என்று எப்படி உணர முடியும். இவற்றைப்பற்றி எவராவது ஆராய்ச்சி செய்யப் புகுந்தால் உடனே அவரை நாஸ்திகர் என்று சொல்லுவதும் இதெல்லாம் உனக்கு எதற்காக வேண்டும்? பெரியவர்கள் சொன்னபடியும் நடந்தபடியும் நடக்க வேண்டியதுதானே என்றும் சொல்லிவிடுவார்கள்.

பெரியவர்கள் யார் என்று யோசிக்கப்போனால் அதிலிருக்கும் கஷ்டத்திற்கு அளவையே இல்லை. அன்றியும் அவர்கள் சொன்னதையும், நடந்ததையும் கவனிக் கப்போனால் அதிலுள்ள கஷ்டத்திற்கும் விவகாரத்திற்கும் முடிவையே இல்லை. உதாரணமாகச் சிலர் "வதேம்" என்று ஒன்றைச் சொல்லி அதன்படி எல்லாரும் நடக்கவணே டும் என்று சொல்லுவார்கள். அதில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது நான் பாரக்கலாமா? என்றால் அது கடவுளால் சொல்லப்பட்டது அதனீ பாரப்பது பாவம் நான் சொல்வதைத் தான் நம்பவணே டும் என்பார்கள்.

உலகத்தில் எத்தனகை கடவுள் இருப்பார்கள்! ஓர் கடவுள் தானே! அவர் சொல்லியிருப்பாரானால் அது உலகத்திற்கெல்லாம் ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டதாயிருக்க வேண்டாமா? அப்படியானால் கிறிஸ்து மகம்மது மூதலிய மதங்கள் இந்தியா தவிர மற்ற தசேங்களும் இதனை ஒப்புக் கொள்ளும்படி கடவுள் ஏன் செய்யவில்லை? ஆனதனால் இது கடவுள் சொன்னார் உடனே அவனை வேதப்பிரஷ்டன் என்று சொல்லிவிடுவார்கள். இம்மாதிரி மட்டும்ந்திரமானதும், இயற்கைக்கும், அனுபவத்திற்கும், நான்யத்திற்கும் விரோதமானதுமான கொள்கைகள் நமது நாட்டில் இந்து மதத்தின் பெயரால் இருந்து கொண்டு ஓர் பெருஞ் சமூகத்தையே தேய்ந்து போகும்படிச் செய்வதோடு, இதன் பரிபாலனம் என்னும் பெயரால் தசேத்தின் நேரமும், அறிவும், பொருளும் அளவற்று அனாவசியமாய் செல்வாகியும் வருகின்றன.

மதத்திற்கொரு கடவுளா? ஜாதிகொரு கடவுளா? மதத்திற்கொரு வதேமா? மதத்திற்கொரு பண்ணிய பாவமா? கடவுளாகும் மோட்சத்திற்கும் நரகத்திற்கும் வறே ஒரு

Written by
Tuesday, 19 August 2008 20:15 -

நம் மகைச் சூற்றிக் ககோடிக் கணக் கான மக் கள் குடியிருக் க நிழல் இல் லாமலும் இரண்டு நாளகைக் கு ஒரு வளேகை ட சாப் பிடச் சக் தியில் லாமல் தரித் திரத் தால் வாடிக் கொண் டிருக் கும் போது சகோம் பநேிகளும், விபசாரிகளும் தங் கும் படி மடங் களும், சத் திரங் களும் கட டுவதும் வயிறு நிறையச் சாப் பி ட்டு வி ட்டு பாயச் தத் திறக் குப் குங் கும் ப் பி போடவில் லை, பொங் கலுக் கு பாதாம் பருப் பு போடவில் லை என் று சொல் லிவி ட்டுப் போகும் தடியர் களுக் குப் பொங் கிப் போடுவதும் சமாராதனை செய் வதும் தர் மமாகுமா?

இவற்றை உணராமல் சூயநலகாரர்கள் தங்கள் நன்மைக்கு எழுதி வதைத் திருக்கும் ஆபாசக் களஞ்சியங்களை நம்பிக் கொண்டு நமது பொருள், நேரம், அறிவு முதலியவற்றை வீணடிப்பாழாகக் கிறோம். இந்த மக்கள் என்போர்களோ, இந்த மத ஆச்சார்யர்கள் என்போர்களோ சற்றும் கவலையற்று தங்களது வாழ்வுக்குச் சிலத்தைத் தொழிலாய் வதைத் துக்கொண்டு காலங் கழித்து வருகிறார்கள்.

இப்படி நடந்து வருவதால் தனிப்பட்ட நபர்களுக்கும் சில தனிப்பட்ட வகைப்பாடுகளுக்கும் அனுகூலமாயிருப்பதால் இவ்வாறு பாசங்களை வளியார அறியாமலிருப்பதற்கு இவ்வகைப்பாறின் கட்டுப்பாடான சமீப சீரமைப்பும், மற்ற வகைப்பாறின் அறியாமையும் உதவி செய்து வருகின்றன. நமது சன்னை மாகாணத்தில் மாதிரம் இந்து மத சம்பந்தமான சடங்குகள் பெயராலும், மதப் பெயராலும் தயைவங்கள் பெயராலும் வருடம் ஒன்றுக்கு 10 - கோடி ரூபாய்க்கு அதிகமாகச் செலவாகி வருகிறது என்று சொல்வது அதிகமாகாது.

அதாவது எவ் வளவு யாத் திரை, ஸ் தலம் , எவ் வளவு வணே டுதல் , ஸ் தலம் எவ் வளவு, உற் சவ ஸ் தலம் , எவ் வளவு மதச் சடங் குகள் இவற் றுகக் கே ட்படும் சலெவ்
மௌனக் கடுே இவற் றைக் கணக் குப் பார் த் தால் எவ் வளவு 10 - கோபி ருபாயாகும்?
இதனால் என் ன பலனை அடகிறார் கள்? மனதில் ஏற் படும் ஒரு குருட் டு
நம் பிக் கையாலும் , இதனால் லாபமடையும் வகுப் பார் களால் ஏமாற் றப் படுவதாலும்
தானே நம் மக் கள் இவ் விதக் கஷ்ட நஷ்டமனைக் கடுேகளுக் குக் கட டுப் பட்
வணே டியிருக் கிறதா? அல் லாமலும் இதனால் எவ் வளவு அபிமபை ப் புத் தி வளர் கிறதா?
இவ் விஷயங் களையிலெ லாம் ஒழுங் குபடபுத் தவும் , இம் மாதிரிக் கஷ்ட நஷ்ட

Written by
Tuesday, 19 August 2008 20:15 -

மௌனக் கட்டைகள் ஏற்படாமலும் அவை உண்மையில் பலனளிக்கக்கூடிய வழியில் உபயோகப்படவும் வண்பிய முயற்சிகள் எடுத்துக் கொள்வதுதான் மத்தியப் பரிபாலனங்களின் ஒழுங்காக நடப்பதென்பது.

இவற்றை உத்தேசித்தே இந்து மதப்ரிபாலனச் சட்டம் என்று சின்னைச் சட்டசபையில் ஒரு சட்டம் கட்ட நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. ஆனாலும் அச்சட்டம் பணசம்பந்தமான வரவு – செலவுகளைத் தணிக்கைப் பார்க்கக்கூடியதாய் இருக்கிறதே தவிர நான் மலே சலல்லியுள்ள குற்றங்களை நிவர்த்தி செய்யத் தக்கது என்று சொல்ல முடியாது. ஆனாலும் இவ்வளவாவது எவ்வளவோ சமீபச் சிக்கல்களில் நிறைவேற்றி முடித்தவர்களின் வீரத்தையே பாராட்டாமலிருக்க முடியாது. ஆனாலும் இன்னமும் அச்சட்டத்தை ஒழிப்பதற்கு அதனால் இப்போது கொள்ளையடக்க முடியாத ஒரு வகைப்பாறால் எவ்வளவோ காரியங்கள் நடப்பென்று வருகின்றன.

ஸரீ மான்கள் எஸ். சீனிவாசயங்கார் சி.இராஜகோபாலாச்சாரியார் முதலியவர்கள் சூயராஜ்யக் கட்சி பெயரடைச் சொல்லிக் கொண்டும் கள்ளு நிறுத்த துவதென்பதடைச் சொல்லிக் கொண்டும் சட்டசபைக்கு ஆள் பிடிப்பதும் அவர்களுக்கு ஓட்டு வாங்கிக் கொடுப்பதும் இதே கருத்தடைக் கொண்டுதான் நமது மதத்தின் பெயரால் நம் மக்களிடமிருந்து கோபிக் கணக்காய் வசூலாகும் பணத்திற்குக் கணக்குக் கட்டிப் பதுக்கி நமது அய்யங்கார் - ஆச்சாரியார் கட்டடங்களுக்குக் கஷ்டமாய் இருப்பதன் காரணம் என்னவென்பதனை ஊன்றிக் கவனித்தால் யாவருக்கும் அதன் இரகசியம் விளங்கும்.

ஆதலால் தரம் பரிபாலனமென்பது ஓவ்வொரு மனிதனும் கவலையெடுத்துக் கொண்டு அது பிரயோஜனப்படத்தக்க வழியில் உழகைக வணேடியது ஓவ்வொரு மனிதனின் முக்கியமான கடமை. அப்பேர்ப்பட்ட கடமையை நீங்கள் அயந்தாவது கொள்கையாக வதைத் திருப்பதைப் பற்றி நான் மிகுதியும் போற்றுகிறேன். ஆகவே உங்கள் சங்கம் நீட்டி வாழ்ந்து அதன் கொள்கைகள் பிராவும் நிறைவேறித் தங்கள் சமூகத்திற்கும் நாட்டிற்கும் தக்க பலனையளிக்க எல்லாம் வல்ல சக்தியை வணேடுகிறேன்.

□□□□□□ □□□□□□□□ □□□□□□□□□□ □□□□!

(23.05.1926 ஏழாயிரம் பண்ணையில் நடந்த ஆண்டு விழாவில் தந்தை பெரியார் அவர்களின் தலமையுரை. கும்பிஅரசு 30.05.1926)